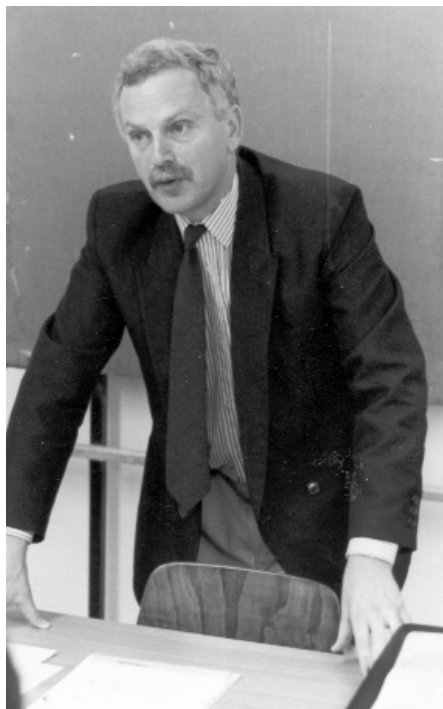

3 Az ELTE díszdoktorává avatták Viktor Lechta professzort

Egy egyetem életében különleges ünnep, amikor valamely szaktudomány nemzetközi hírű szaktekintélyét díszdoktorává avathatja. A gyógypedagógia tudománya Ferdinand Klein után második esetben részesült most ebben az elismerésben, amikor 2014. május 9-én Doctor et professor honoris causa címet adományozott Viktor Lechta professzornak.

Viktor Lechta 1948-ban született Pozsonyban. A Comenius Egyetemen szerzett gyógypedagógusi diplomát 1972-ben, majd ugyanitt kezdte meg oktatói és kutatói munkásságát. Az általa megalapított logopédiai tanszéket – 1992-ben bekövetkezett kinevezését követően egyetemi tanárként – 2006-ig vezette. A szlovákiai logopédusképzés megteremtője, a pozsonyi orvostudományi egyetem klinikai logopédusképzésének létrehozója. A szlovák gyógypedagógiai társaság alelnöke, a legjelentősebb szlovákiai szaktudományos periodika főszerkesztője, hat nemzetközi tudományos folyóirat szerkesztőbizottsági tagja. Pályafutása során vendégprofesszora volt a budapesti, a müncheni, a bécsi, a krakkói és a prágai egyetemnek. 2006-tól a Nagyszombati Egyetem neveléstudományi tanszékének professzora.

Tudományterületének befolyásos, európai léptékű és hatású szaktekintélye. Kiemelt kutatási területei között évtizedeken keresztül az atipikus nonverbális viselkedés, a kommunikációs képességek zavarainak diagnosztikája, a primer beszédzavarok – közöttük is elsősorban a dadogás – és a szekunder beszédzavarok integratív terápiája szerepelt, míg az utóbbi esztendőkből érdeklődése a gyógypedagógia általánosabb kérdésfeltevési, mindenekelőtt az inkluzív nevelés elmélete és gyakorlati megvalósításának feltételrendszere felé fordult. E témákban 22 tudományos monográfiát, 29 szerkesztett kötetet, 91 könyvfejezetet és 47 folyóirat-tanulmányt jegyez szlovák, cseh, lengyel, magyar, német és angol nyelven. Számos nemzetközi kutatási konzorcium és projekt vezetése kötődik a nevéhez.

Egyetemista korától kezdve szoros kapcsolatot ápolt a magyar gyógypedagógiával, a budapesti gyógypedagógus-képzéssel. Az előterjesztő kar jogelőd intézménye e szakterületnek és tudományágnak a világon elsőként alapított felsőiskolája, melyben a környező országok számos alapító képviselője, így a szlovák gyógypedagógia megteremtői is tanultak. A XX. század utolsó évtizedeire ez a kapcsolat egyenrangúvá és kölcsönössé válhatott, amiben nagy szerepe volt annak az elfogadásra és egymás kölcsönös tiszteletére alapuló „hungarus” szemléletnek, többnyelvűsége és kultúraközisége épülő „pressburger” mentalitásnak, amely Lechta professzor pozsonyi intézetét is jellemezte. A közös kutatási és oktatási célokat, a tudományos és képzési kooperációt – változó politikai rendszerek és kurzusok ide vagy oda – számos vendégelőadói meghívás, hallgatói mobilitás, közös kutatási projekt segítette évtizedeken keresztül.

Lechta professzor úr személyében olyasvalakit tüntetett ki tiszteletbeli doktorává és professzorává az Egyetem, akinek egész életpályája, magas tudományos eredményein is túlmutatva, azokat az értékeket testesíti meg, melyeket az ELTE és a Nagyszombati Egyetem 2013 decemberében megkötött bilaterális megállapodása alapjaként fogalmaztak meg a két intézmény vezetői.

*Dr. Zászkaliczky Péter
az ELTE BGGyK dékánja*

Viktor Lechta 2014. május 8-án tartotta székfoglaló előadását az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karon *A beszédfolyamatosság zavarai (diszfluencia) felnőttkorban – a differenciáldiagnosztika lehetőségei a logopédiában* címmel. A kitérítés átvételekor elhangzott ünnepi beszédét az alábbiakban olvashatják.

A szlovák és a magyar gyógypedagógia közös gyökerei, közös aktuális problémái és közös jövőbeli lehetőségei

Tisztelt Rektor Úr, tisztelt Rektorhelyettes Urak, tisztelt Dékán Asszony és Urak, tisztelt Szenátus, kedves Vendégek!

A számos jubileum közül, amelyre 2014-ben emlékezünk, számomra a leginkább meghatározó az első világháború kitörésének századik évfordulója. Ez a száz év számomra azonban nem csupán világtörténelmi szempontból jelentős, hanem beszédem fő témája okán is: különböző összefüggésekben többször is vissza kívánok rá térni. Pozsonyban születtem. A már említett száz évvel ezelőtt a városban már csak emlékként élt gyors felemelkedésének időszaka, amikor a tizenhatodik században (1536-ban) Magyarország fővárosa és tizenegy magyar király koronázásának majdani színhelye lett. Száz éve, az